

Ludas Matyi

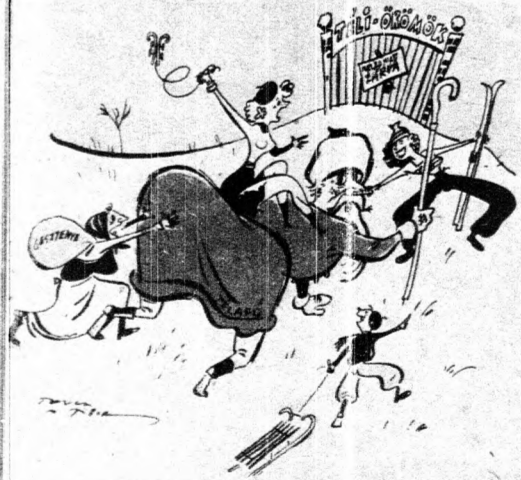
IV. évfolyam, 8. szám

SZATIRIKUS HETILAP

1948 február 25

Télapó nem akar

— Na végre, hogy itt van öregem, de most már maradjon is egy darabig...

Hangtalan Heti Híradó

<p>Bán Antal bácsi Karlsbadba megy ivókurára. Az orvosai tudják, hogy a karlsbadi víztől egészen Svájcig fog maradni. *</p>	<p>Az órdi gyárt, vexerigargatója nem engedte eloltani a gyári tüzet, azt mondta, ha mást leiga gyár legalább szórólmi kell a vízdijszal.</p>	<p>Strab terroristák felrobbantották Jeruzsálem zsidómegyédét. Itt tettesek angol egyenruhás, angol anyanyelvű, angol származású angol feji és fajú arabok voltak.</p>	<p>Gottwald bácsi, a csehszlovák miniszterelnök most szeretné, ha a válság megoldására a szlovákokat is áttelepíthetné Magyarországra.</p>
---	---	--	--

70 fillér

Esküvő előtt

Truman anyakönyvvezető: Es mondja kedves vőlegény, szereti ön ezt a leányzót?
Marshall: Ejnye, erre nem is gondoltam.

Udvartársági vezérlő Kalauz

Szerte a honban udvartársági versenyeket irnak ki. Egy kis táblázatot állítottunk össze a fontosabb udvartársági formákból és azok használati módjáról, illetve alkalmazásuk mikéntjéről és hogyanjáról, hogy megkönnyítsük udvartársági embertársaink életét.

Eddig:

Többet is adhattál volna!
Smucig disznó!
Az ilyen embert le kell köpni!
Akaszd fel magad!
Fogsz te még ülni, vén panamista!
Ott csókolj meg, ahol én gondolom!
Hát ez még mindig szabaddalban van?
Ott jöjjön ki, ahol bemeni!
Ez már a hetedik sütemény, ügyeltem!
Már három óraja nem lehet lerázni!
Ez fából van, vagy mi a fene?
Micsoda elkracholt ruha!
Vajjon van itt lavor?

Ezután:

Nagyon szépen köszönöm!
Szépen köszönöm!
Köszönöm!
A viszont látásra, öregem!
Tiszteletem, igazgató uram!
Parancsoljon befáradni a szobába!
Ez aztán a kedves meglepetés!
Jó étvágyat kívánok!
Talán nem ízlik?
Mit rohansz annyira?
Én tisztességes asszony vagyok!
Bűbajos, nagyságos asszonyom!
Szavamra, ilyen jót még nem ettem!

Tovább tarthatnak nyitva a fűszerezés és a borbélyok

Fűszeres: Jaj de jó, ezentúl este borotválkozhatom!

Borbély: Jaj de jó, ezentúl este vehetek kolbászt!

Az akna munkahőse

Az aknamunka hőse

UTOLSÓ DIVAT

— Ne legyen olyan büszke Samu bácsi! Fogja még marját ez a csizma szorítani...

A 7 legjobb cikke

Gaal Endre írja a Magyar Nemzetben szörszerint a következőket:
"A gép forog s ha a Verdi hatról kilenc műre, emelkedés ellenére is hittel csökken, Wagneré nyolcon stagnál, a Mozart sor 6 helyett 12."
Rejtvénytejtők előre!

Borjú vicc

— Nem tud róla, mérsáros úr, hogy borjút tilos levágni? Ön megszege a rendeletet.
— Dehogyan szegtem én meg kérem.
— Dehiszen tele van az üzlet borjúhússal.
— Igen, de a borjut revolverrel löttük le.

Szójáték de miyen igaz

— Mi a neve a bizoniai lakosnak?
— Bizon.
— Náci a bizoniai lakos?
— Bizon, bizon.

Nagy gond az ajándék

Szvicsek nagy gondban van, meri nem tudja, hogy mit vegyen a sógorának ajándékba a születésnapjára.
— Mit gondol — kérdi egy ismerősét — mit vehetnék neki?
— Vegyen neki egy könyvet.
— Ah — legyint Szvicsek — könyve már van...

Vendéglőben

— Főúr! Mi ez?
— Nyelv, igazgató uram!
— Ezt az izléstelen ségget! Csak nem képzeli, hogy megessze azt, amit már valaki a szájában hordozott...?
— Parancsol valami mást?
— Igen, hozzon két lágytojást...!

Fő a következetesség!

Csimacsics vásárolt a feleségének egy szép aranygyűrűt. Díszkedve mutatja a barátjának Vukicsnak.
— Na mit szölsz ehhez? Mit gondolsz mennyit fizettem érte?
— Vukics felveszi a szemüvegét, forgatja a gyűrűt, mérlegeli a súlyát, azután kijelenti.
— Legalább ötven forintot.
— Ugyan menj már! Ötven forintot?! Ezeröttszázat öregem...!
— Ezeröttszázat? — mondja Vukics. — Nem drága.

Edzett ember

Az egyik minisztériumban fellünek az ismert kijáró.
— Nem fázik ennek a feje? — kérdi valaki.
— Miért?
— Na hallja? Ilyen hidegben is panamában jár...

Találós kérdés

- Melyik Európa legáldozatkészebb országa?
- A görög monarchia.
- M ért?
- Mert az amerikai imperializmus áldozata és kész van.

Hétórás munkaidő a fővárosnál

— Hová ezzel a sok könyvvel Gizike?
— Hivatalba. Nem olvasta, hogy felemelték a munkaidőnket?

Grönland amerikai támaszpont

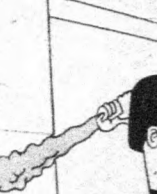
Eszkimó: Pont rám támaszkodik?

Mészáros úr sej, haj

— Hogy egy kiló sertéshús?
— Húsz forint,
— Dehiszen egy kiló marhahús csak hétbe kerül!
— Altkor vegyen marhahúst!
— Az nincs!
— Ja kérem, ha disznóhús nem lesz, akkor az is hét forintba fog kerülni.

Alaposan a küs

— En most agadták.
— Es mi lesz.
— Arra ne le...

A 7 U

— Minszent körök is eltűntek!
— De az itélet...

Élelmiszersomaj

TRUMAN: Nézz meg kolbász jön ki a NAGY FERENCZ ez csak propaganda.

Szegy

A lány tizenhét fél éve udvarolt a hozzá, hogy megmozdítsa szeretné venni. Eg gatlak, s a fiú a sír...
— Itt fekszik anyám... itt egy egy unokácsém, ma szólván az én család...
S most végre megkérdezte: — Momája, ke magam is itt fekszné!

A megol

A miniszter ügyosztály

Ja igaz!

Alaposan átlépte a küszöböt

— En most agyonütöm az igazgatót és a színészekét, akik a darabomat előadták.
— És mi lesz a darabbal?
— Arra ne legyen gondja. Azt már agyonütötte a közönség.

A 7 legtalálhatóbb vice

— Mindszenthy beszédét még a jobboldali körök is elfelték!
— De az ítélet végrehajtását felfüggesztették...

Élelmiszersomagokat lehet küldeni külföldre

TRUMAN: Nézze csak, micsoda gyönyörű hurka meg kolbász jön ki a magyar csomagból!
NAGY FERENC: Ugyan elnök úr, ez nem hurka, ez csak propaganda.

Szégyenlős kérés

A lány tizenhét éves volt, a fiú húsz. A fiú már fél éve udvarolt a lánynak, de sose volt bátorsága hozzá, hogy megmondja: ő bizony majd feleségül szeretné venni. Egy vásárnap a temetőben sétáltak, s a fiú a sírokat mutogatta:
— Itt fekszik a nagypapa, mellette a nagymama... itt egy nagybátyim fekszik, mellette egy unokácsém, mögöttük a sógorom... ez úgyszólván az én családom parcellája...
S most végre összeszedte minden erejét és megkérdezte:
— Mondja, kedves Ilonka... nem szeretne maga is itt fekvéni?

A megoldott probléma

A miniszterelnökség centenárius ügyosztálya helyiséget keres...

Telen is lehet tél!

DARVAS SZILÁRD:

IGAZSÁGOT A MACKÓNAK!

Oreg, kopottas mackó lépett be szerkesztőségi szobámba.

— Régi, harcos medve vagyok, — kezdte — már tizenkilencben is az voltam. Most szerkesztő úr támogatását kérem, mert égbekiáltó igazságtalanság történt velem...

— Sajnálom — mondtam ridegen — lakástígyekkel nem foglalkozom.

— Nem arról van szó — dörmögte, mire nyomban érdekeltli kezdett az ügy, már tudniillik, hogy mi lehet az, ami dühösség és mégsémi a Lakás-hivatallal kapcsolatos. Az ilyesmit meg kell becsülni, mert ritkán fordul elő. A medve mesélni kezdett és szavai nyomán valóban egy munkáselet minden keserve feltárult előttem.

— Negyven éve foglalkozom időjósággal — mondotta —, ami megie-

hetősen komplikált dolog, nagy szakértelemet és felelősségérzetet kíván meg. Ez úgy történik, hogy Gyertyaszentelőkor felkelek és kimegyek a barlangomból. Már ez se könnyű dolog, hiszen szerkesztő úr tudja, milyen nehéz felkelni, de az igazi komplikáció csak ezután jön. Szétnézek és ha süt a nap, akkor viszsza megyek a barlangomba, ha viszont cidri van, akkor könt maradok. Hídegekre menő munka ez, kérem.

Megmutatta, hogy szokott szétnézni, tényleg imponáló gyorsasággal csinálja.

— Nem is volt idáig semmi baj — folytatta — az nem létezett, hogy én eltévesztettem volna a dolgot. Csináltam az inflációban is, Budán még dörgöttek az ágyúk, mikor én Pesten már szétnéz-

tem. Az idén aztán kitá-
látták, hogy blöffölök, hogy hiába megyek vissza, azért mégse lesz hideg, meg hogy nincs rám szükség, azért van a meteorológus, hogy az bujjon ki a barlangjából, elvégre az is tudja tud menni. Hát én szívből kívánom neki, de lám nekem volt igazam, hiszen szerkesztő urat is majd megveszi az isten hidege.

Tényleg, az isten hidege éppen alkudozott rám s bár megvételre nem került sor, egészen vörös volt az orrom. Megígertem a medvének, hogy mindent megteszek rehabilitálására. Elvégre mégse járja, hogy négy-öt talpig higanyba öltözött meteorológus megafoljon egy védtelen mackót.

Ezúton ajánlom az illetékeseknek, hogy nevezék ki a medvét kormánybiztosnak a Meteorológiai Intézet élére. Elvégre a demokráciának sem kö-zömbös, hogy mi történik a hidegkel.

A tárgyak lelke

Telefon: Milyen számot is hívott? A fene egye meg, olyan nehezen kapcsolok az utóbbi időben.

Bélyegző: Ez a dísznő már megint ivott!

Egy válóper előjátéka

A vezérigazgató feleségétől megkérdezi az ügyvédje:
— Miért válik az urától, asszonyom?
— Egy briliánsgyűrűt láttam a jobbkezén.
— De kérem, ez nem válóok.

— Dehogynem. Az én férjemnek a titkárnoje a jobbkeze.

A büszke apa

— Miért olyan büszke a falu bikája?
— Mert olvasta a lapokban, hogy marhaállományunk a kétszeresére emelkedett.

Megtöltik a borralót a fővárosi fürdőknél

— Hagyd abba anyu, úgyse adhatok borralót...

A főkapitány az áldetektivek ellen

— Főkapitány úr, ne tegyen tönkre bennünket, én már a fiaimat is áldetektiveknek neveltem.

A Népszava szerkesztőségében

— Beszélhetnék Hámori szerkesztő úrral?
— Az ki van zárva.

PÉLDÁZAT

Azzal védekezett egy megvesztegetett főtisztviselő, hogy ő, igenis, felháborodottan és erőlesen fogadta a megvesztegetési kísérletet.

Jelenti a szobalány a kis színésznek:

— Megint itt van az az erőszakos fiatalember, aki tegnap is olyan szemtelenül és toladogán viselkedett. Most valami ékszer is hozott és nem akar elmenni.
— Hallatlan! Erélyesen utasítsd be!

A tulsó parton

Molotov: Azok nem látják ezt a szép madarat?
Wallace: Hogy látnák, mikor csak a zsebüket nézik.

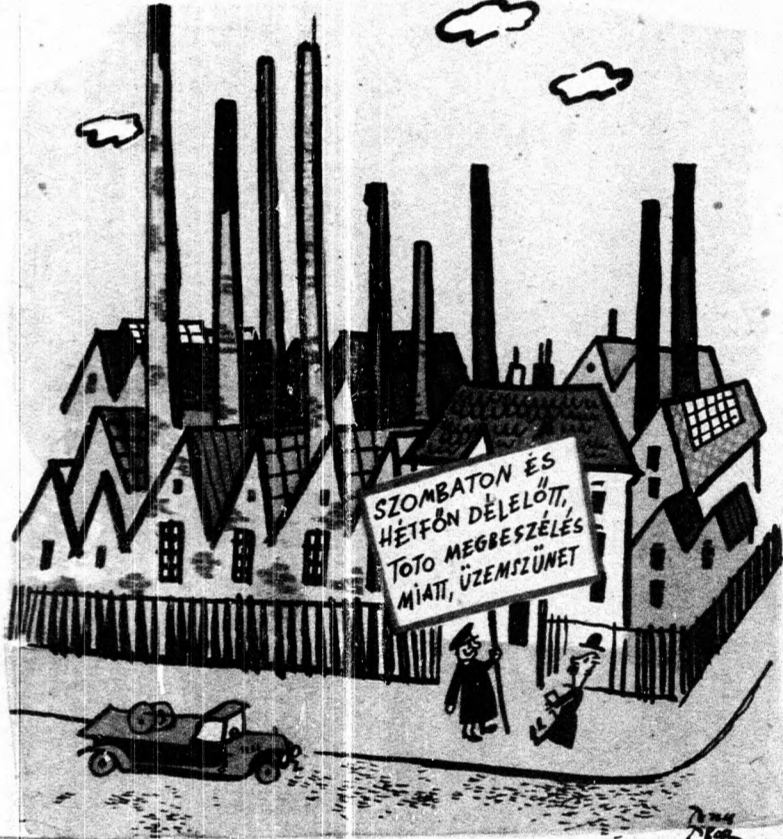
Ja igaz!

A harmadik út elzárása után

— Azon a jobboldali úton is lehet menni:
— Lehet, de veszélyes.

Hovatovább így lesz

Ez aztán torzulás!

A népszerű demokratikus napilap megindulásának harmadik évfordulóját ünnepli a héten. A jubileumi szám megbeszélésének alkalmából a munkatársak

felelevenítik a lap indulásával kapcsolatos emlékeket, többek közt a „Ki tud róla” rovatot, melyben az emberek hozzátartozóikat keresték. Az egyik fiatal

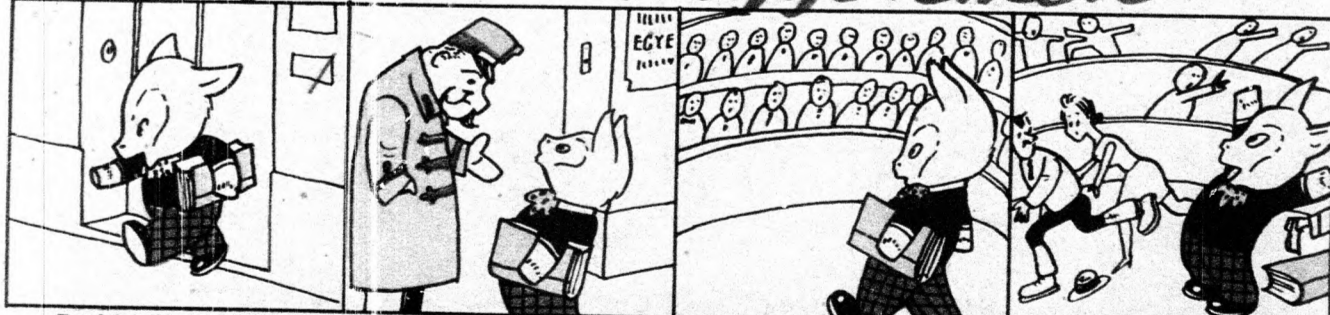
munkatárs meghatottan mondja:

— Anyám a lap egyik számából tudta meg, hogy élek...

Mire valaki megjegyzi:

— Képzem, szegény hogy kétségbe volt esve...

Kuksi az egyetemen

Tanulni kell mindenkinek. Nem tekintve korra, nemre. Mondta Kuki és elcsúszott Peckesen az egyetemre.

Van indexe? — szólt a portás. Amikor be akart menni. Nincs, szólt Kuki, bár pár tanárt Már indexre kéne tenni.

Bélepített egy tanterembe. — Nézzék csak meg, milyen boldog. De pechjére tele volt az. Már egy ülőhely se volt ott.

De ne féltsék önk Kuki. Jól működik buksi feje: Jón a rendőrség! — bömblötte s üres lett a terem fele.

A Kéthly nem kétli, hogy a Bán ezt már bánja!

Shakespeare-t jól kell játszani, Kassátot nehogy!

Álkdus úr a mosiban

— Kaphatnék valami kedvezményt? Szegény vak koldus vagyok...

arról, hogy miért helyeznek minduntalan szabadióra hétpróbás fasizistákat, meg feketézőket.

Brebács Jenőt megmarta a napokban egy vesztett kutya. A felesége biztatására elment a Pasteur-intézetbe.

— Be kell önt o'tanunk — mondta neki az orvos.

— Minek?

— Mert ha ön most megmar valahát az is megvész.

— Tessék beoltani, ha muszáj — von vállat Brebács — de tessék nekem egy napi haladékat adni.

— Minek? — kérdi csodálkozva az orvos.

— Előbb szeretném egy pár kollégámat és ismerőseimet megmarni...

WIKIPIÉDIA

Az „örsgéváltás” új igazgatót sodort a vállalathoz. A törvényes rendelkezéseknek százszázaléki megfelelő férfiú dolga természetesen csak annyiból állott, hogy a leveleket igazgatói aláírásával ellátta. Ennek ellenére köz tudomású volt, hogy még a levelek elolvasására sem vesz magának fáradságot, csak odafirkantja a nevét.

Két vállalkozó szellemű tisztviselő fogadást kötött, hogy bármit is tesznek az igazgató elé, szó nélkül alá fogja írni és másnap már a következő levelet csempésztek a levelek közé:

T. Nagytétényi Sertészizlalda,

Nagytétény.

Kérjük szíves értesítésüket, hogy alulírott disznót nem vennék-e át.

Nagyon olcsón átengednénk.

Teljes tisztelettel.

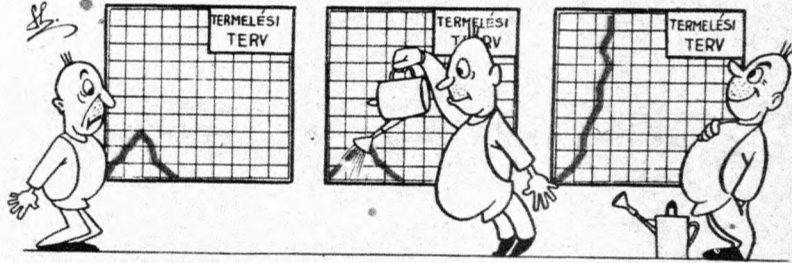
A sors kifürkészhetetlen akarata következtében az igazgató úr pont ezt a levelet — talán rövidsége miatt — elolvasa. Rettenetes dühre fakadt, becsengette a titkárat és bömbölni kezdett:

— Mit gondolnak, kérem, hogy én már mindent aláírok? Nem egyezem bele a dologba! Nem álunk mi, kérem, olyan jól! Tessék a disznót lebetetni!

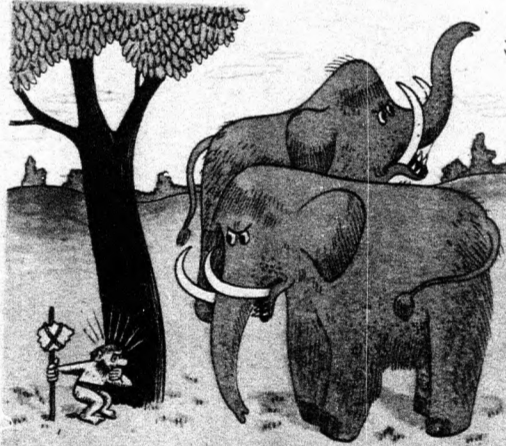
Még a harmincas évek derekán volt egy százados a Károly-kaszárnyában, akinek butasága közmondásos volt. Tizenkétszer ment neki a törzstiszt vizsgának, de szellemi képességei még a Horthy-hadsereg csökkenő igényeinek sem feleltek meg. Egy alkalommal ujoncokat avattak a laktanyában és neki, mint századparancsnoknak beszédet kellett mondania. Hosszas töprengés után a következő szónoklatot vágta ki:

— Maguk... mátlól kezdve... a maguk elődjeknek az utódjai lettek. Pihenj!

Praktikus megoldás

Az ősemlős gondja

— Ezzel a két mammuttal majd csak elbánok valahogy, de mit mondok a feleségemnek, hol voltam egész délután?

Egy füst alatt

A hírhedt kölcsönkérő bement az államtisztás előtt álló bankvezérhez.

— Vezérem, — szónokolt — itt az utolsó alkalom arra, hogy pénzt utaljon ki nekem. Önt a napokban úgyis menesztik.

Este a művészklubban így beszélte el a tarhálás művésze az esetét:

— Bementem X. Y. vezérhez. A dolgozószobában olyan szivarfüst volt, hogy vágni lehetett.

— Na és?

— És vágtam...

Erőszakos ember

— Ha nem adod vissza rögtön a seprűmet, akkor a pofont kapsz, hogy arról koldulsz.

Új tip

Kezdetben valószínűsítésről kitalálni. Azóta képzett tolvajok délibábjára, hammodik.

Ime egy cs...

1. Szőnyeg... kát a szőnyegen... nyeg meglehető... akkor a fölülről...

2. Kis elmé... kete cérnaszálat... zunk egy közep... birizgáljuk meg... mostan már, at... gáljuk, győz a... házilag is előáll...

3. A omelmé... alvás előtt magá... Amelyiknél elals...

4. Balkéz... megszámlálja, h... pártatlan szám j... heti a keresztet... morók.

5. A legrossz... tippeit lemosoln...

Beszéd a Szé

Altiszt! A fejéte a beszédet Szent István a termembe.

- Mondd, Ur nisztert?
- Bán Antal
- És a köze
- Azt majd
- Miért nem
- Mert Bán említeni.

Amerik

Uncle Sam: Ne! Es milyen az oroszok Visszhang: Oké!

Uj tippelési szisztémák

Kezdetben a totózók nagyrésze papírforma és valószínűségi számítás alapján igyekezett a szelvényét kiöltetni. Azóta nagyot fordult a világ! Ma már a képzett totózó nem bizza magát a szaktudás csálóka délibábjára, hanem csatlakoztatlan szisztémákhoz folyamodik.

Íme egy csokor szisztéma:

1. Szőnyeg eljárás: a tippelő megrajzolja a rojtokat a szőnyegen. Ha száznál több a rojt, akkor a szőnyeg meglehetősen nagy. Ha száznál kevesebb a rojt, akkor a fölülről második kockába csak 2-es kerülhet.

2. Kis elmés szerkezet: két hurkapálcika közé fekete cérnaszálat feszítünk ki és erre rászindítjuk az egyik közepes tehénkolompot. Bármelyik pálcikát birizgáljuk meg, a kolomp meg fog szólni...! Na mostan már, attól függően, hogy melyik pálcikát birizgáltuk, győz a Mogúrt vagy nem győz. (A készülék házilag is előállítható.)

3. A omelmelet: a lelkiismeretes tippelő este, elalvás előtt magában végigdünyögi a csapatok neveit. Amelyiknél elalszik az döntetlen fog elérni.

4. Balkéz szisztéma: a tippelő lelkiismeretesen megszámlálja, hogy hány ujjja van a balkezén. Ha páratlan szám jön ki, akkor a harmadik kockába teszi a keresztet. Ha páros szám jön ki, akkor nyomorék.

5. A legrosszabb eljárás: Az újságok szakértőinek tippjeit lemásolni. Ez nagyon haszard dolog!

Beszéd a Szent István Társulat akadémiáján

Altiszt! A hercegprimás úr önmegnencijája befejezte a beszédét.
Szent István: Helyes, akkor visszamehetek a termembe.

Ez az igazság!

- Mondd, öregem, hogy hívják az iparügyi minisztert?
- Bán Antal.
- Es a közlekedésügyi?
- Azt majd hónapután megmondom.
- Miért nem ma?
- Mert Bán Antal és őt nem lehet egy napon említeni.

Amerikai visszhang

Uncle Sam: Nekünk nagyon jó atombombánk van! Es milyen az oroszoké?
Visszhang: Oké!

Szovjet-magyar barátsági szerződés

A BEKEANGYAL: Ezt a szerződést én is aláírom!

1. Béni bácsinak egyetlen hibája volt a többek között az, hogy hihetetlenül ideges volt. Ha valami nem tetszett Béni bácsinak, elkezdtek vonagolni az arcizmai és artikulátlan hangok jöttek ki a torkán:
— He... hú... ha...
— hápogta,
— Ertjük, Béni bácsi — igyekeztünk ilyenkor megnyugtatni.

2. Főleg a kártyánál kellett vigyázni. Béni bácsinak furcsa bogarai voltak, például nem szerette vesztetni.
— Hagyjátok nyerni — sziszegte a fülünkbe Pepi néni, ha Béni bácsi rosszul állt a kártyában. — Azt akarjátok hogy összeszétörje az összes csészémet? Tudjátok, hogy jó ember, de ideges. Mi az a húsz forint nektek hiszen ti feketézéssel keresitek a pénzt, amíg az én Bénim szegény itt idegeskedik!

Béni bácsi negyvenhat forintot nyert aznap délután.

3. Ha Béni bácsit meghívta valamelyikünk ebédre, — és mindennap meghívtuk, amilyen ideges még kárt tesz magában, ha megsértjük — akkor tejfeles paprikás-csirke volt ebédre, mert egyszer tejfel nélkül adtuk a paprikás-csirkét és

akkor Béni bácsi lerántotta a földre az abroszt, úgy, hogy minden összetört és szétfolyt és két napig nem is beszélt velünk.

4. Vizont, amikor elmegy, kárpótlásul mindig meg szokta csipkedni a feleségemet a sötét előszobában. A feleségem ennek örülni szokott, mert úgymond, amilyen ideges a Béni bácsi, rosszabbat is tehetne.

5. Egy délután felmentem Béni bácsihoz. Az ebédlőből kihallatszott a Béni hangja.

— Ugyan öcsém, — mondta valakinek — olyanok az én idegeim, mint a drótköte, kutyabajom nekem, csak a marhákat szédítem az idegességemmel.

Másnap meghívtuk Béni bácsit ebédre. Kozmás spenótot főztünk, üresen.

— Mi ez? — szimatolt Béni bácsi és egyetlen rántással letépte az abroszt az asztalról, a porcellánok meg az üvegek millió darabra törtek, még az orunkhegye is spenótos lett.

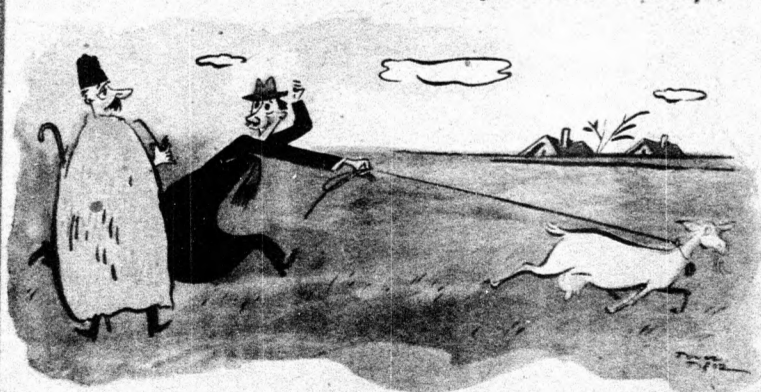
Teleszívvél, jóízűen nevéttünk rajta, mert hiszen tudtuk már, hogy csak szimulál. G. M.

Női bírót választottak Kuntelepen

Reakczi Jóska: Maguk elhiszik, hogy egy asszonynak annyi esze lehet, mint nekünk?
János gazda: Dehogyan kérem, akkor nem választottuk volna meg bírónak...

Megalakult a sójövédék mélykutatói osztálya

— Aztán miért viszi az úr magával ezt a vén kecskét?
— Bizza csak rám gazdúrám. Ahova ez odanyúl — ott sónak kell lenni.

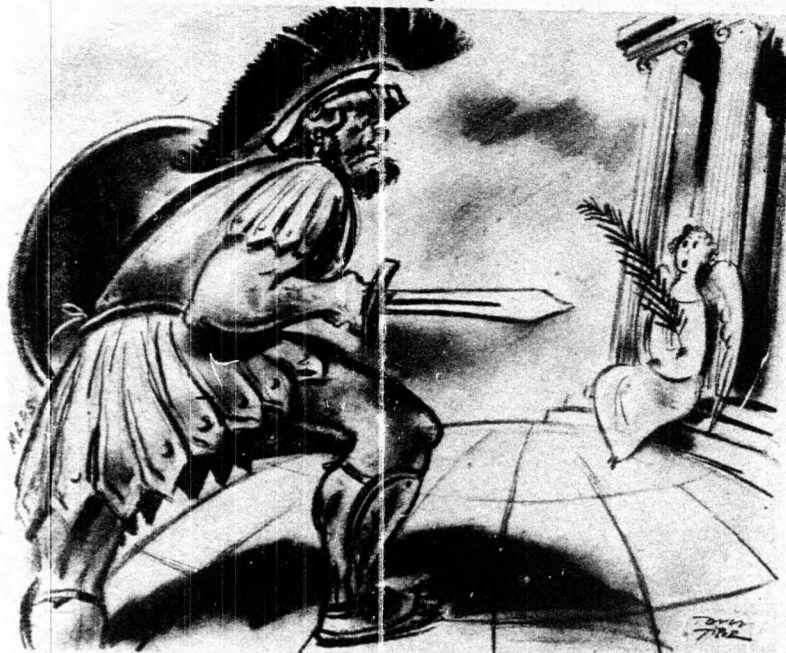
MÁS OBSZ Jelszava

Ja igaz!

Bánról
mi már előbb
tudtuk!

Goromba fráter

Mars: Hé, te angyal, menj onnan, az az én támaszpontom!

Bányászverseny, vagy a tatai toto

— Na mi az, maga lemaradt tata?

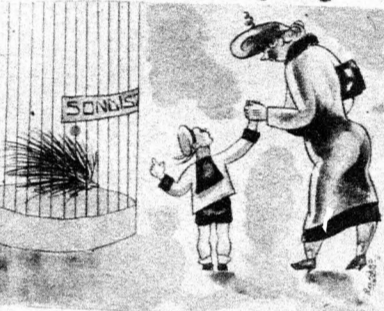
Élelmes fogorvos

— Hát nincsenek már fájósfogú emberek Pestén? Valamit csinálni kéne.

— Hát idefigyeljen pék úr, van egy ötletem. Süssön típuspogácsát.

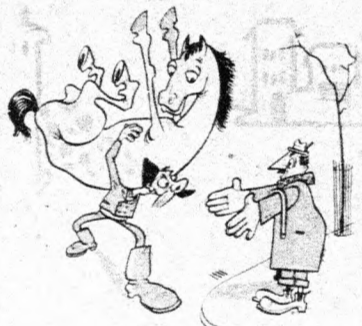
— Kérem a következő típuspogácsa-fogyasztót.

Állatkerti rejtély

— Mondd anyu, ezt eletni kell vagy öntözni?

Nem sajnálja a fáradságot

— De ember, hová viszi azt a lovat?
— Csepelre. Ott két forinttal drágább a lóhús.

Alkoldus úr bevásárol

— Ejnye, hát nem a másik nadrágonba felejtettem a pénztárcámat!

— Mit szól ahhoz, hogy típuspogácsát exportálunk külföldre?
— Mit mondjak? Féltem a népek megbékélését....

800 vagon külföldi sörpát importálunk

Vas Zoltán: Ma csudajó kedvem van, kérek még egy vagon sörpát!

Nehéz kérdés

Ludas Matyi: Legalább egyetlen igazi demokratát nevezzen meg a pártjában, Barankovics úr!
Barankovics: Hát itt van Radó. Ja, az nem... Aztém itt van Kolbert. Ja, az sem... Mondja, muszáj annak az én pártomból lenni?

Újabb rendőr-kutyákat képeznek ki

— Vigyázz Floki, jön a hekus!

Nehéz dolga van egy hindu lánynak

— Másfél óraja ülök itt maga mellett és meg se csókol. Hogy maga milyen egy fakir!

Interjú egy amerikai vonaton

Truman: Es végül írja meg, hogy itt születtem a szabad Amerikában.
Néger pincér: Bocsánat, hogy közbezárok, szerkesztő úr. Irjon egyszerűen csak Amerikát, jelző nélkül.

Új tisztípusok

Német tábormok.

Angol tábormok.

Amerikai tábormok.

Az a Szab

egykor

Chilei és a Fal

John Bull: Meg a rögröszág!

Oh, ezek

— Feltűnő zörejek
— Kérem doktor bérlet.

Amerika egymillió

— Mi ez az egymillió?
— Ez megy Európáig.
— És mi az a száz?
— Az a Marshall.

Az amerikai szabadságzobor

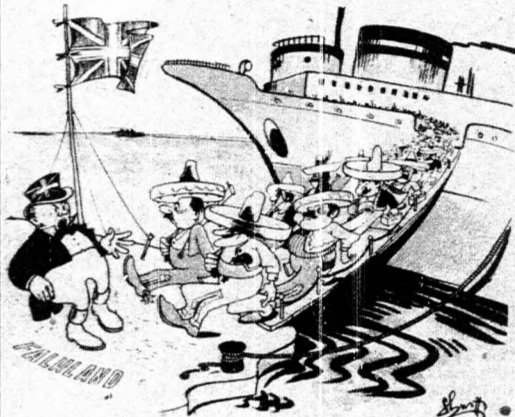

egykor

ma

Chilei és argentinai partraszállás a Falkland-szigeteken

John Bull: Meg vannak maguk örülve, ez nem Görögország!

Oh, ezek a lakásvizonyok

— Feltűnő zörejeket hallok.
— Kérem doktor úr, a Kretács zörög, a társbérliom.

Amerika egymillió macskát küld Európának

— Mi ez az egymillió macska, amit itt csomagolnak?
— Ez megy Európának, patányirtásra.
— És mi az a zsákbamacsa?
— Az a Marshall-terv.

ÁLOM

A gomoigó, mérgezett köd-ből kilép a mostohaapám és kacéran elmosolyodik hol van a hokibotom kérde és ráönti a kihűlt húslevest nem haragszom rá, szegény kislány ő nem tehet semmiről, a levest Ramadier főzte a minisztertanácsban, egyébként nincs is mostohaapám, marhaság, p-r-sze lebukom a víz alá, a kés elrepül a fejem fölött, Gary Cooper ellenségesen vihog, taknyos, ügyesmi csinál az anyjával, majd lesz gondom rá a soraközönl, minden baj összejön, a gázdarcum legurul a létrán, a rendőr felismert, gyorsan be a repülőgéppbe, a gorilla a nyomomba azzal az undok mosollyal az arcán, rettenetes, kifogyott a propeller, hiába nyomom a pedált a bicikli nem mozdul itt a vég, Grossmann nem süg, pedig megígérte az óra előtt, nem csoda ha az érettségi biztos elbuktat a hokibotoll, a víz eléri a tarkómat, segítség járókelék, segítség, köszönöm uram, egy fiatalember, akit nyolc éve láttam a Margitszigeten, most leviszi rólam a márványlapot, jóindulata mégis hiábavaló nincs szótar nálam, drágább lett a kottapapír, elkecsereedett düh fog el a behívó miatt, fejszét ragadok és leütöm a bátyámat, a rém elterül, utolsó erejével megátkoz, azután kollokvál csak röhögök, a magam részéről ügyis vizsla vagyok, nagy kiálló csőrömben egy doboz lopott fopiszikálótval, amit anyám süített nekem tévedésből ping-ponglabda helyett, a korcsolyák a laborba esnek, utánaugrok, lassan szállok lefelé, az egyetlen támaszom egy nyélnéküti szardíniásdoboz, őrsítő, nagyanyám, üvöltöm, nagyanyám, hol vagy drága nagyanyó, egyetlen igaz barátom, könynyeim csorognak, végre, nagyanyó kiugrik a bozótból, egy királytigris vezet kézenfogva, megmezekültem, beledöföm a kést nagyanyó szívébe, hát ez mire volt jó, uristen, bíró úr, esküszöm a házmester lopta el a méltóságos urék laktuszait, nem hazudok, maga hazudik, akarsz egy pofont, tegye le a varrógépet, vagy siktok, au, meghaltam, a saját apám kezétől, tragikus, szegény fű, tessék, mi van, ja úgy...

Fene egy meg már megint felbrazstettek, olyan jót szundikáltam, Almodam is valami kedveset, szegény jó Nagyanyórd, tisztán emlékszem rá...

KISHONT FERENC

Nyelvtehetség

A neves színész közismert arról, hogy milyen szórakozott. Jelenleg nagy buzgalommal tanul angolul és ez minden érdeklődését igénybe veszi. Egy ízben, éppen angol órától jövet, felszállt a vilamosra és az eléjélepo kalauztól angolul kért egy átszállót. A kalauz meglepve nézett rá: hogyan? A művész szórakozottan megismételte az angol szöveget. A kalauz tanácstalanul nézett körül a kocsiban:

— Bocsánatot kérek, hölgyeim és uraim, nem tud itt valaki véletlenül angolul?
A művész büszkén vágta ki:
— De igen, kérem, én tudok.

Gergely Miklós:

Gugyerák, a totócsaló

1. Gugyerák Tádé tisztalelkű, nyugodt és megmondó férfi volt. Egyetlen szenvedélye volt csupán: a totócsalás. Sokszor mondta is a feleségének: — Na és, fiam? Az iszákoság csúnyabb szenvedély. Ki látott már totócsalót négykézláb hazajönni?

2. Gugyerák Tádé végigkóstolta az összes totócsalási módozatokat, miként a szenvedélyes iszákos a különböző borfajtákat. Hétfőn írta meg a győztes szelvényét kirúgták vele. Vasárnap este kijavította a szelvényét tizenkéttalálásra és megpróbálta eladni a Körúton: megpofozták. Vegytintával próbálta kijavítani a szelvényét: meg rugdalták.

3. Egyszer valaki megemlítette neki, hogy egy totócsaló meg akarta vevetegetni a kapusokat.

— Kapus? — lihegte Gugyerák és agyát elködösítette a szenvedély. — Kapus még nem vágott szájon. Gyerünk.

4. Másnap kipattant a híres Gugyerák-féle botrány. A lapok megírják, hogy Gugyerák Tádét letartóztatták, mert fejtenként tízezer forinttal akart megvesztegetni tíz futballkapust.

Pár nap múlva olvastam, hogy Gugyerákot öt-évi börtönre ítélték. Annál nagyobb volt a meglepetésem, amikor másnap találkoztam vele a Körúton. Letörtén, keserű arccal, magábaroskodva ment a fal mellett.

— Mi az, Gugyerák úr? — kérdeztem csodálkozva. — Szabadlábon? — Igen — felelte keserűen. — Egy órával ez előtt kirúgtott a börtönigazgató, hogy a lábam se érte a földet, mert egy hamisított totószelvényt akartam neki eladni...

Apróhirdetés

Az újságot böngészi egy negyedik elemista kisfiú.
— Apu, én most csudajól megnöszülhetnék. „Férjhez menne huszonnyolc éves özevgy ötszáz ezer forint hozománnyal.”
— Ahhoz te még gyerek vagy — mosolyog az édesapja.
— Hallgasd csak tovább: „Gyerek nem akadály.”

EGYHANGUSÁG

Az irodalom kiválóságai számára kiadandó öt Kossuth-díj ügyében az Írók Szövetsége nagy konferenciát tartott tagjaival. Összesen kétezeröttszáz magyar író jelent meg a Szövetség farsori székházában, mind a háromszázötvenötünk érdeklődést tanúsítottak a Kossuth-díjak iránt és a vezetéség tumultuozus jelenetektől tartott. A legnagyobb meglepetésre az ülés a legszebb egyhanguság jegyében jászódott le.

Gergely Sándor, a Szövetség elnöke, bevezető beszéde végén felvetette a kényes kérdést:

— Kinek adjuk az ezidő Kossuth-díjat?
A négyezerhatyszáz főnyi hallgatóság tomboló lelkesedéssel kiáltotta feléje:

— Nekem!
Az elnökség tagjai, könnyekig meghatva az írói közvélemény ily egyöntetű megnyilvánulásától, maguk is csatlakoztak ehhez a mintaszerű állásfoglaláshoz s azt meleg pártfogással, az illetékesek elé fogják terjesztelni.

A hetedik fröccs után

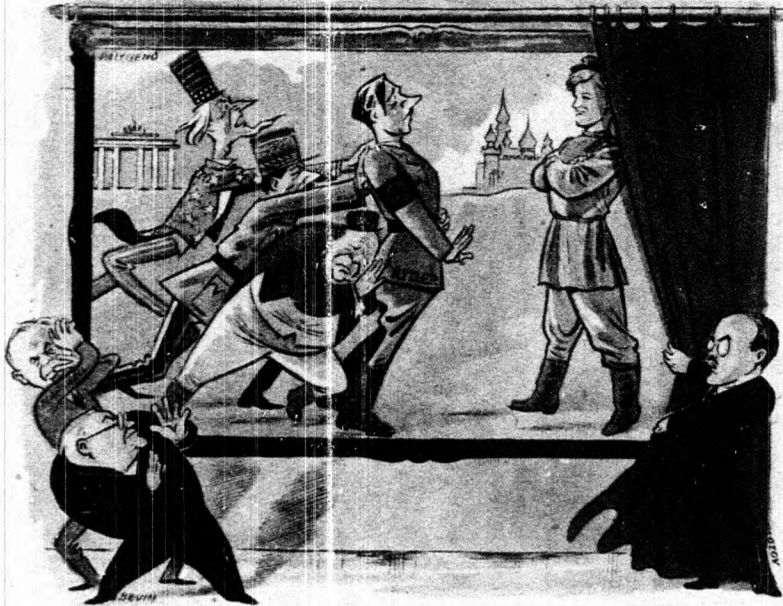
— A mindent neki! Ugyúlszik az éjjel méltólag.

Lélegzetelállító percek

Fordító

Egy kis leleplezés

Molotov: Emlékeznék még erre a képre, uraim?

A HATÁRON

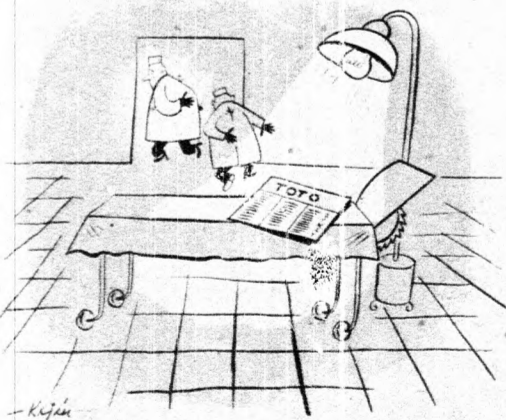
Nehéz az élet

A düsszardag „magyar” banká: fizési londoni tartózkodás után hazalátogat Budapestre. Az utcán találkozók egy régi üzletfelvételt, a nagy örömmel üdvözl:

- Örülök, hogy látom. Hogy van? Mi újság?
- Ne is kérdezze, Anglia se régi már.
- Mi az? Talán nem megy jól magának?
- Nézze, van egy bankhuzam, amelynek az egész világon vannak fiókjai...
- De hiszen az remek.
- Aztán van néhány gyáram, bányám, film-vállalatom...
- Hát ez óriási...
- Van néhány ezer hold földem is...
- De ember, hiszen akkor majdé fél Anglia!
- Igen, igen... De mit ér az egész India nélkül.

Lélegzetelállító percek

Lásd előző oldal!

A feledékeny ember

Kivesztőféiben levő arisztokráciánk egyik utolsó példánya, egy fiatal, az aranyifjúság körében közzismert „gróf” egyesíti magában az Arisztidek hallhatatlan jótulajdonosságait. Még mindig hibátlanul racsol, a gondolkodásról teljesen lezokkolt, a memóriájáról nem is beszélve, mert ilyenekkel nem rendelkezik. Róla mesélik az ismerősei, hogy egyszer ragyogó arccal állított be az eszpresszóba:

— Gyerekek, mondotta, — Egy képkiallításra voltam, hát ilyen szépet már rég nem láttam képek titeket szépen. Volt ott négy nagy kép, csodálatos, kolosszális! Megpróbáltam nektek felsorolni őket! Az első a Tavaszi ábrázolta, a második a Telet, ha jól emlékszem, azután volt egy... várjunk csak, eszembe kell, hogy jusson... igen, az Ős volt az!... A negyedik pedig... a negyedik...

Modern Arisztidünk kétségbeesetten szétárt a karjait.

— A negyediket... — suttogta — azt elfelejtettem...

Ezzel még nincs vége a történetnek.

Hősünk annyira el volt keseredve memóriája miatt, hogy félrevonult a sarokba. Barátjai jöttek hozzá vigasztalni.

— Mi baj van öreg fiú?

— Rettenetes! — nyögte arisztokrátánk. — Az emlékezőképességem egyre jobban kihagy. Napról-napra romlik... Különösen három dologra nem tudok sohasem visszaemlékezni!... A nevekre... A számokra... És... a... a...

Kétségbeesett kézmozdulat.

— Szörnyű! Elfelejtetem a harmadikat...

A szegény kisgyermek panasza

Malcsák Benőke azt mondja az apjának:

— Papa, azt hiszem, a mamának rossz a szemmértéke.

— Miért?

— Mert nekem állandóan azt mondja: „te vagy az én nagy fiam”, a háztartónak meg azt mondja: „kisapám”.

Eltűnt a marhahús

— Valóságos erkölcsi fertő, hogy a marhahússal feketéznek.

— Inkább erkölcsi fertő.

Amire az egész ország felfigyelt:

Most jelent meg!

Rákosi Mátyás:

TIÉD AZ ORSZÁG — MAGADNAK ÉPÍTED!

Ez a beszéd az egész ország függetlenségéért és felvirágoztatásáért folytatott küzdelmet ismerteti és irányt mutat a jövőre.

Ára 1 forint

Kapható minden újság-bizományosnál és az újság-árusoknál

Dollárországban történet

Két néger beszélget:

- Ügyéltszik, Amerika megindult a demokratikus fejlődés útján.
- Miből gondold?
- Ma még nem lincse'tek meg.

Százéves a Kommunista Kiáltvány

— Látod Károly, száz éve, hogy kiáltottunk, de a világ csak most kezd igazán meghallani a hangunkat.

Annyit megér még a bolondnak is

— Mit szólsz hozzá Ede? A Hölgy csak 8 fillér...

KÜLÖNC EMBER

Kelemen megállítja Kacsireket és látogatottan a fülébe súgja:

- Látja ott azt a barnakalapos pasast?
- Igen. Mi van vele?
- Ó az, aki nem vette fel a totófőnyereményt!
- Ne mondja! Miért nem?
- Mert nem nyerte meg.

Ludas Matyi

Megjelenik minden csütörtökön

Felolvas szerkesztő: GÁDOR BÉLA

Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ

Felolvas kiadó: ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség: Honvéd-utca 19. Tel.: 127-750 és 123-031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 4. Tel.: 138-180 és 138-352.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-környezetben.

Felolvas nyomdavezető: Nedeczky László.

Sarokba állítjuk

a Totot,

mert vannak hárman az országban, akik nem dőltek be neki és ezzel a magyar közvéleményt két részre osztotta.

A hé...
— Marsh...
az amerikai ké...
— Nem ka...
külügyminiszter

Drág

— Bácsi men...
— Tíz forint...
— Nem sok...
— Ha sokall...

Ma...
Ujságíró ismer...
kívül szigorú vall...
minden este egy in...
csücsülve. A napok...
— Mondt, Mis...
imát? Nem értek b...
Misike fölényes...
jegyezte:
— Nem baj, n...

Pihető híro...
zsidónegyede! Hozza...
Bevin Pilátu...
mosom kezemet.